

תת"ע 11060/01/18 - מדינת ישראל נגד מחאמיד עלי סולימאן

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 11060-01-18 מדינת ישראל נ' מחאמיד עלי סולימאן
תיק חיצוני: 30250990048

מספר בקשה: 11

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. מחאמיד עלי סולימאן

החלטה

לפני בקשה לפסלות שופט.

רקע

מותב זה דן בענינו של הנאשם בגלגולו הקודם של ההליך במסגרת הודייה והסדר טיעון וגזר את דינו ביום 3.2.19 עת היה הנאשם מיוצג.

בחלוף מספר חודשים ממועד גזר הדין (ב 16.7.19), הוגש מטעם הנאשם באמצעות ב"כ אחר, ערעור (עפ"ת 37266-07-19). לאחר דיון קבעה כב' ערכאת הערעור כדלקמן:

"לאחר שהתקיים דיון בבקשות המערער, **קיבלו הצדדים את המלצות ביהמ"ש.**

אשר על כן, **ובהסכמת הצדדים**, הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בבית משפט קמא מבוטלים.

הדיון יוחזר לביהמ"ש קמא על מנת שידון מחדש בתיק מתחילתו, כאילו לא התקיימו במסגרתו דיונים.

ממילא מבוטל גם עונש המאסר ועונש הפסילה.

הצדדים רשאים להגיש כל בקשה במסגרת תיק בימ"ש שלום אשר תידון על ידי ביהמ"ש קמא" .

בעקבות פסה"ד של ערכאת הערעור התיק נקבע למענה ליום 28.10.19 .

במהלך הדיון העלה ב"כ הנאשם מספר טענות חלקן מקדמיות , אחת מהן לה נדרש בית המשפט בהחלטה זו היא
עמוד 1

בקשה לפסלות שופט בשל כך שהמותב הנוכחי נחשף לעברו של הנאשם ובשלב הנוכחי הוא שוקל לכפור באחת העבירות המיוחסות .

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה.

דיון

המסגרת הנורמטיבית

סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט מאפשר פסילת שופט אם מתקיימות "נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט".

המבחן לפסלות שופט הוא קיומן של נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים. ברם, בנסיבות מיוחדות בית המשפט יכול להיענות לבקשת פסלות בשל מראית פני הצדק .

מן הכלל אל הפרט

בענייננו, בית המשפט אכן נחשף לעברו התעבורתי של הנאשם, במסגרת ההליך המקורי בו הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון , עת היה מיוצג. ואולם, היחשפות לעבר תעבורתי אינה מובילה בהכרח, לפסלות שופט.

" הכלל הוא כי אין די בעצם החשיפה להרשעות קודמות כשלעצמה כדי להביא לפסילת השופט. שאלת הפסלות תוכרע בהתאם להשפעה שיש לאותה חשיפה על השופט ועל יכולתו לשקול את הטענות והראיות שלפניו מתוך פתיחות מחשבתית" [עיין: ע"פ 8744/16 צנטולי קיטובני נ' מדינת ישראל , ע"פ 5251/17 נפתלי אלמקייס נ' מדינת ישראל] .

ההלכה גם קובעת כי " הזכות לשבת במשפט היא גם החובה לעשות כן ... "

עוד נקבע כי " שופט אינו חופשי לפסול עצמו אך כדי להסיר חשש מלב המתדיינים. התחושה הסובייקטיבית צריכה להיות מלווה בנתונים אובייקטיביים, שיש בהם כדי להצביע על אפשרות ממשית למשוא פנים [....] " [ע"א 4227/07 חיים ליבוביץ נ' שבתאי מיכאל] .

לאחר שעיינתי בנוסח פס"ד של ערכאת הערעור אשר קבע במפורש, כי התיק יוחזר לבית המשפט קמא **בהסכמת הצדדים**, ולאחר ששקלתי את טעוני ב"כ הנאשם בזהירות ובכובד ראש, ועיינתי גם בתגובת המאשימה, לא מצאתי שהתקיימו נסיבות המצדיקות פסילת שופט.

אין בסיס לקיומו של חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים במובן זה ש"ננעלה" דעתו של בית המשפט, שכן בית המשפט לא נחשף לראיות ולא קבע ממצאי מהימנות.

גם עצם חשיפת השופט להליכים נוספים של הנאשם איננה מהווה, כשלעצמה, עילת פסלות (השוו: ע"פ 8854/00 אלמקייס נ' מדינת ישראל (לא פורסם), והמקורות המוזכרים שם).

אמנם בנסיבות מיוחדות מאוד יכול בית המשפט לפסול עצמו גם למראית פני הצדק, ואולם בית המשפט הינו בית משפט מקצועי, ולא מצא צידוק במקרה דנן לפסול עצמו ולהעביר התיק לדיון אצל מותב אחר.

נראה כי גם ערכאת הערעור לא סברה, כי קיים חשש למראית פני הצדק, הראייה שלא נתנה במסגרת פסק הדין, הוראה להעביר את התיק לשופט אחר בבית משפט קמא.

אשר על כן הבקשה לפסלות שופט נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר את ההחלטה לבאי כח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.